

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1351 usque ad annum 1414

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1768

VD18 90118278

§. 23. Mors Nicolai Laurentii.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66293](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66293)

Sæcul. XIV.

A.C. 1354.

Ibid. c. 38.*Ducange**Famil.* p. 261*Sup.* §. 2.*Combef.**aukt. noviss.*

p. 162.

Philotheus igitur Constantinopoli in Blaquernano Dominae Nostrae templo ex more coronavit novum Imperatorem Matthæum Cantacuzenum, & conjugem ejus Irenen Palæologam, quæ patrem habuerat Despotam Demetrium Imperatoris Andronici Senioris filium. Postea Imperator Joannes Cantacuzenus, ut concilii anno 1351 habiti decreto cumulatam tribueret authoritatem, suum filium Matthæum id subsignare voluit, & aræ imponere in sua & Patriarchæ Philothei præsentia mense Februario indicatione septima, nimirum anno 1354.

§. XXIII.

*Mors Nicolai Laurentii.**Mat. Vill.*

l. 2. c. 47.

Id. l. 1. c. 29.*Ughell.* to. I.

p. 39.

Interim Legatus Ægidius Alburnius magnos in Italia progressus faciebat, præsertim in Romæ vicinia. Ex Romanis per annum sacrum ditatis præcipui suas in terras admittere cœperunt prædones ac sicarios totam turbantes regionem. Pontius Perrotus tunc Romæ gerebat Papæ vices. In Occitania natus Vindocinensem Carnutensis Ecclesiæ Archidiaconum cum egisset, evaserat Urbevitanus Episcopus anno 1348. Erat vir probus, & magnæ authoritatis. Postquam Jordanus de Urfinis Romanus Senator se submoverat, Pontius intravit

Capi-

Capitolium, ut hoc defenderet, dum Pa-
 pa Senatorem alium decrevisset. At
 Jacobus Savellus Columniorum opera
 eum inde per vim pepulit: manebatque
 Roma sine Governatore. Jus aberat a fo-
 ro: non Judices, sed prædones solum-
 modo cernebantur intus & foris: reli-
 gionis causa peregrinantes, cæterique ex-
 tranei quasi oves agebant inter lupos.
 Hoc in statu rerum delectus a populo bo-
 nus quidam senex Joannes Cerronus, in
 Capitolii possessionem missus sub Recto-
 ris nomine, & confirmatus est a Vicario
 Papæ, cum huic jurasset fidem. Facta
 hæc electio fuit postridie Natalem Do-
 mini anno 1351. Ineunte Septembri
 sequentis anni Rector a Luca Savello ve-
 xatus contumeliis, nec populum mori-
 gerum habens relicta Roma in Aprutium
 se recepit. Anno 1353 duos Roma Se-
 natores habebat, Comitem Bertoldum
 Ursinum, ac Stephanum Columnium.
 Quia difficultas annonæ gravissime pre-
 mebat Italiam; accusabat eos populus,
 quod illam Romæ auxerint permittendo
 frumenti exportationem. In Capitolio
 15 Febr. oppugnabantur: Stephanus fu-
 ga salutem petiit: at Bertoldus lapidum
 ictibus est trucidatus.

Joannes Elbiovicensis, qui se Romæ
 Præfectum dicebat, pridem Viterbium,
 Tuscaniam, aliaque loca in Patrimonio
 S. Petri

Sæcul. XIV.

A.C. 1354.

Vill. c. 47.

M. Vill. 1.3.

c. 33.

Ibid. c. 57.

Rayn. 1352.

n. 11.

Bal. Vitæ.

to. I. p. 31.

S. Petri

Sæcul. XIV. S. Petri sita occupando incurerat in a-
A.C. 1354. nathemata per Joannem XXII genera-
 tim pronunciata contra ereptores terra-
 rum Romanæ Ecclesiæ: & hic Papa illi
 nominatim censuras irrogaverat: quas
 confirmavit, ac repetiit Clemens VI; de-
 spexit autem per sexennium & amplius
 Joannes Elbioycensis, ita, ut Papæ Cle-
 menti suspectus esset de hæresi, tanquam
 contemptor clavium Ecclesiæ. Quapro-
 pter die Cœnæ Domini publico eum e-
 dicto citavit omni comperendinandi jure
 dempto: ac tribus post mensibus, nimi-
 rum 9 Julii edidit litteras, per quas eun-
 dem a piorum societate seclusit ut defi-
 cientem & contumacem in materia
 fidei.

M. VII. l. 3.
c. 98.

Legatus Albornius primo commen-
 titium Romæ Præfectum bello premere
 tentavit, sed parum prospero successu:
 tum aliquamdiu per propositiones pa-
 cis distineri se passus inhæsit vestigiis
 Summorum Præsulum: ac mense Fe-
 bruario 1354 anathema in eum contor-
 sit, quod per omnes Italiæ urbes pro-
 mulgari voluit. At videns ad reducen-
 dum in semitam hunc hominem, admi-
 niculis aliis, quam æris campani sonitu,
 & fumo cereorum opus esse (ut Mat-
 thæus Villanus loquitur) iniit viam facti,
 & de copiis sibi sapienter providit te-
 cto consilio. Florentinis equitibus du-
 centis

c. 108.

centis aliisque instructus mense Martio
 1354 accepta in deditionem Tuscania
 primam Joanni palmam eripuit. Papa
 Legato gratulans animos, ut pergeret, ad-
 didit per epistolam 10 Apr. datam.

Sæcul.XIV.

A. C. 1354.

Rayn. 1354.

n. 1.

Romæ post cædem Bertoldi de Urfi-
 nis perstantes in diffidio Proceres e con-
 gestis per urbem munitionibus inter se
 dimicabant toto mense Augusto anni
 1353. Tandem populus destitutis eo-
 rum certaminibus, Tribunum sibi fecit
 Baronellum, qui erat scriba Senatus,
 sive Senatori a Secretis; homo infimo
 loco natus, & parum intelligens; adsci-
 to tamen sibi virorum frugi consilio coër-
 cens improbos instaurabat paulum ju-
 stitiam & libertatem. Sed Romani cum
 Cardinali Legato, quod feliciter bellaret,
 pacisci, se in ejus fidem committere, in
 Viterbienses eum magnopere concitare.
 Sic auctus equitatu majora præstando
 parem se vidit.

M. Vill. l.3.

c. 78.

c. 91.

Reductus ab illo Nicolaus Laurentius
 recepta Romæ pristina autoritate sua
 Tribunum pepulit Baronellum, Tribunus
 ipse rursus dictus a populo. Sed Papa
 insigniorem ei titulum dabat in epistola
 30 Augusti an. 1354 data, ubi eundem
 nominat Equitem ac Senatorem Roma-
 num; monetque, ut ex præteritis sapiat,
 beneficia Dei agnoscat, & potestatem
 suam ad justitiam tuendam adhibeat. Et

Rayn. 1354.

n. 2. 3.

vero

Sæcul. XIV. vero aliquamdiu fatis bene se gessit: ac
A.C. 1354. hospitem quendam fratrem (Moralis
 seu Monregius vocabatur) qui discordias
 Italiæ diu foverat, multaque crimina per-
 petrarat, 29 Aug. securi percuti iussit.
 At eodem modo tractavit Pandolfum
 Pandolfucium hominem probum, ac ve-
 terem civem apud populum magna va-
 lentem auctoritate. Necis iniquitas O-
 ptimatibus, qui Laurentium timebant,
 concitandæ in eum plebis occasionem
 obtulit.

Octava Octobris sub tertiam pomeri-
 dianam Romani arreptis armis currebant
 ad Capitolium, exclamantes: Perime!
 Nicolaus hac voce percitus affuit ad fe-
 nestram vexillum populi tenens, ac ex-
 trinsecus agitans; cœpitque clamare:
 Vivat populus! At populus emittebat
 in eum tela, magno clamore necem in-
 tentans. Ille cum oppugnationem us-
 que ad vesperum sustinisset; populum
 magis magisque exulcerari, ac exarde-
 scere, sibi vero nihil opis sperandum vi-
 dens per industriam sibi consulere cogita-
 bat. Servili veste indutus palatii portas
 referari voluit, ut populus ex more suo
 capiendis spoliis distineretur: & idem se
 facere simulans compositum e culcita, a-
 liisque lecti partibus fascem gestabat. Ita
 descendens per superiores alterasque sca-
 las, Agite, ajebat, diripiamus domum!
 rerum

rerum abunde adest. Saluti proximus Sæcul. XIV.
 erat: cum homo, quem offenderat, cum A. C. 1354.
 fasce in humero agnitum percussit voci-
 ferans: Tribunus est. Alii tractum fo-
 ras, gladiis transossum, mutilatum ma-
 nibus, ac evisceratum inserto in laqueum
 collo raptabant usque ad ædes Colu-
 mniarum: ubi erecta ex furcâ miserabi-
 le cadaver suspendebant; quod multis
 diebus sepultura caruit. Talis fuit scena
 ultima Tribuni Nicolai Laurentii.

§. XXIV.

Errores in Francia & Anglia.

Parisiis Frater Guido ex Ordine Eremitarum S. Augustini publice in scholis eorum multos docuit errores: quos ex decreto Theologicæ Facultatis, & Cancellarii Ecclesiæ Parisinæ recantavit Sibl. PP. Paris. to. 3. p. 1155. Duboulai to. 4. p. 329. Art. 1. 15 Maji an. 1354. Præcipuos vide! Charitas, quæ semel perditur, nunquam fuit vera charitas. Homo vitam æternam digne mereri potest, ita, ut Deus illi faceret injuriam, si illam ipsi denegaret. Si non daretur liberum arbitrium, daretur tamen peccatum. Deus imponere quandam necessitatem potest præveniēdo voluntatem ad actum bonum.

Similes in Anglia errores eodem tempore tradebantur: ut liquet ex epistola Papæ Innocentii ad Eboracensem Archiepiscopum. Hist. Eccles. Tom. XXIV. I chiepi-

a. 3.

a. 4.

a. 6.